



Catalunya, millor amb el 155

Sr. Director:

Pocs comptaven fa tan sols un any que el govern central aplicaria el 155. Era creuar el Rubicó i la seva sola menció produïa agres polèmiques. El cas és que a Catalunya portem ja tres mesos amb l'article 155 en vigor i no s'ha produït cap apocalipsi com alguns amenaçaven.

Al contrari, resulta que les farmàcies catalanes estan per fi cobrant a temps, que més de 200.000 funcionaris catalans cobraran la paga que la Generalitat els devia, que s'ha tallat el malbaratament a les polèmiques *ambaixades catalanes* i els souassos de gairebé 100.000 euros que s'havien posat els *ambaixadors* fixats a dit i que proveïdors del govern català ja estan admetent que des de l'aplicació de l'article 155 "Catalunya ja no està entre les autonomies a vigilar i està pagant bé". Amb aquest panorama, sincerament, vénen molt poques ganes que tornin una altra vegada els polítics que van provocar la fugida de 3.000 empreses i la inestabilitat permanent. Catalunya està funcionant millor amb l'article 155.

ANTONI PEIRÓ. LLEIDA

Que es faci justícia

Sr. Director:

En un correu del dissabte 9 de maig del 2015, hi havia un escrit que deia: "Sabem on es menteix més?"

Doncs no és en una tertúlia, ni tampoc en un bar, no; sinó

que on es menteix més és en un judici.

L'article 548 del codi penal diu:

"El testimoni que faltés a la veritat en el seu testimoni en causa judicial serà castigat amb les penes de presó de sis mesos a dos anys i multa de tres a sis mesos."

"En cas que el fals testimoni es donés en contra del reu en causa criminal per delictes, les penes de presó anirien d'un a tres anys i multa de sis mesos a dotze mesos. Si a conseqüència del testimoni hagués recaigut sentència condemnatòria, s'imposaran les penes superiors en grau."

Això és el que diu la llei, però a l'hora de la veritat és totalment fals.

Quantes persones coneixen vostès que hagin estat castigades per causa de fals testimoni, en concret per mentir en un judici? Gairebé segur que no coneixen ningú.

Doncs bé, en la gran majoria

LA CARTA DEL DIA

La força de la paraula en el Treball Social

SR. DIRECTOR:

Són dies difícils, aquests que vivim, per pensar i debatre sobre la força de la paraula, no precisament perquè es parli poc, sinó perquè s'escolta poc. Potser és per això que aquest any, en el Dia Mundial del Treball Social i conscients de la importància que té a l'hora d'establir vincles, hem volgut donar-li protagonisme. Fem la proposta de conversar sobre allò que és la paraula, de com és d'important recuperar-ne la confiança, escoltar-la quan algú en fa ús, cercar sons i tons que allunyin la crispació i acostin el tracte.

Molts són els significats del mot *paraula* sabuts però oblidats: promesa, paraula d'honor, vot, pacte, compromís i tants d'altres que el diccionari ens ofereix generosament. A poc a poc ens adonem de l'interessant que és parlar sobre el parlar. La força de la paraula rau en l'escolta atenta que permet trenar la conversa i donar resposta a allò que l'interlocutor diu, tot seguint el fil, l'emoció i els raonaments. No hi ha receptes màgiques, perquè es parteix d'una premissa bàsica: la singularitat de la persona amb qui estem parlant. Per tant, no hi ha respostes clau prefabricades, sinó paraules que parteixen de l'interès genuí per allò que l'altre relata.

De vegades, l'escolta (imprescindible en la comunicació) es converteix en aquella estona en què cal callar per cortesia, o perquè ho imposa el moderador, abans de llençar-se al monòleg que no espera resposta.

De vegades, les paraules són un aturador que evita que l'altre parli i digui coses que no volem escoltar i no sempre per desconsideració: sentir el sofriment aliè no és gens fàcil, més quan no es disposen de respostes per alleugerir-lo.

Però les paraules també han de ser un desllorigador; allò que fa que ens puguem entendre donant pas a l'acció descrita per una paraula preciosa que tenim en català: enraonar. Entrar en raó, raonar conjuntament.

De tot això i molt més ho vam debatre ahir, dia 13 de març, en la nova edició de les Converses des del Treball Social. Ens han acompanyat en aquesta apassionant discussió M. José Aguilar, Miren Ariño, Pedro Celiméndiz i Alberto Rodríguez. Els hem escoltat al matí i ens hi hem acostat a la tarda, tot prenent un cafè en un espai informal que ha permès la comunicació en la distància curta i on professionals, estudiants i docents del Treball Social puguin, mai millor dit, fer ús de la paraula.

PILAR QUEJIDO. CAP D'ESTUDIS DE LA FACULTAT D'EDUCACIÓ, PSICOLOGIA I TREBALL SOCIAL (UDL)
NÚRIA TREPAT. DELEGADA TERRITORIAL A LLEIDA DEL COL·LEGI OFICIAL DE TREBALL SOCIAL DE CATALUNYA

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Una selecció més àmplia podeu trobar-la a [SEGRE.com](http://www.segre.com)

ria dels judicis es menteix i els jutges ho saben, perquè els primers que menteixen en moltes causes són els fiscals que no s'han dignat a comprovar les acusacions que els ha presentat l'acusació.

Amb una justícia corrupta, com pot funcionar un país? Així és com funcionen les coses aquí, sempre se la carreguen les mateixes persones, els desgraciats de torn.

Sr. Director, joestic d'acord amb tot, menys en el punt que el lector acaba dient: "Visca la falsa justícia."

Això no, jo en tot cas acabaria dient: "Síusplau, que es faci justícia!"

ANGELA CERVELLÓ RUÉ

Plantem cara

Sr. Director:

Plantem cara... Als foscors miralls de la maldat... Als poemes d'amor que mai tornen... Als camins sense retorn, per una terra ferida... Als crits que fan mal dins dels nostres cors... Als que treuen vides sense pietat.

Plantem cara... Als que treuen llibertats i ens oprimeixen... Als que venen miracles, i ens trenquen la vida... Als que ballen sembrant bogeries i mort... Als que cavem trinxeeres, i mai recorden la memòria dels vençuts.

Plantem cara a la vida, perquè ella ens ha fet sentir mútuament la seva dura severitat... Aquest pensament serà el nostre consol, per donar-nos coratge, i mantenir els nostres bons ideals, per tenir un món millor, que és el millor tresor que la vida ens pot donar...

MANUEL FREGOLA NAVARRO. LLEIDA

COL·LABORACIÓ

Contra la derogació de la presó permanent revisable



DOLORS LÓPEZ AGUILAR
PRESIDENTA DEL GRUP MUNICIPAL DEL PP A L'AJUNTAMENT DE LLEIDA

L'1 DE juliol de 2015 va entrar en vigor la reforma del Codi Penal i amb ella l'aplicació d'una nova pena com va ser la presó permanent revisable. Una mesura que es presenta com a resposta penal als delictes més greus i amb una aplicació que té caràcter excepcional.

Darrerament, diversos grups parlamentaris al Congrés dels Diputats han presentat una proposició per derogar-la, però

era presentada la gran majoria de l'opinió pública mostrava el seu suport a aquesta llei i en reclamava la permanència com un mitjà per garantir la seguretat, per garantir els drets i llibertats i com a resposta contundent davant els crims més greus i execrables.

Aquesta figura no és una condemna a cadena perpètua com alguns afirmen i no renuncia a la reinserció del penat, ja que una vegada complida una part mínima, un tribunal haurà

de valorar novament les circumstàncies del penat i del delictes comés i en podrà revisar la situació personal. Aquesta revisió es farà en els terminis que estableix el tribunal, però també podrà revisar-se a petició del penat.

Es tracta d'una institució que compatibilitza l'existència d'una resposta penal ajustada a la gravetat de la culpabilitat, amb la finalitat de la reeducació i la reinserció a la qual ha de ser orientada l'execució de les penes de presó. Es tracta d'un model estès en el dret comparat europeu i que el Tribunal Europeu de Drets Humans ha considerat ajustat a la Convenció Europea de Drets

Humans. I existeix en altres països europeus com França, Itàlia, Alemanya, Anglaterra o Bèlgica.

És una mesura que compatibilitza l'existència d'una resposta penal ajustada a la gravetat de la culpabilitat, exclusivament en delictes molt greus i determinats al Codi Penal, amb la finalitat de reeducació i reinserció social a la que ha de ser orientada l'execució de les penes de presó de conformitat amb l'article 25.2 de la Constitució espanyola. I en aquest sentit, el nostre grup municipal continuarem perseverant en l'observació d'aquesta norma com a garantia de prevenció i protecció de

la nostra societat davant conductes inacceptables.

Malgrat saber que cap partit del consistori donaria suport, al passat Ple de la Paeria, el grup municipal del Partit Popular va presentar una moció en defensa de la presó permanent revisable per visualitzar el suport a les víctimes i a la demanda social existent.

No s'entén la postura d'alguns partits, com és el cas de Ciutadans, que després de pactar-ne la derogació l'any 2016 amb el socialista Pedro Sánchez, després s'absté per proposar-hi esmenes.

El Partit Popular seguirem defensant la continuació de la presó permanent revisable al nostre Codi Penal com una mesura proporcional i excepcional i encara que ens quedem sols, continuarem lluitant per mantenir-la al nostre ordenament jurídic, com es fa en altres països europeus.